

Pismenih čestitek in telegramov je gosp. jubilaru došlo čez 400. Prostor nam ne dovoljuje objaviti vseh, katerih mnogi se tudi glasé dokaj enako. Kedar bodo vsi objavljeni v „Narodu“*), naštel bodemo občine in osebe, ki so jih poslale in nekatere znamenitejše in posebnjše tudi objavili; za danes le omenimo, da sta g. jubilaru čestitala pismeno prevzvišeni knez in nadškof Goriški Golmajer, ki so ga v manjših šolah kot domač učenik podučevali, in mil. škof Vidmar, telegrafično pa Tržaški škof Dobrila in po pooblaščenju dr. Račkim prevzvišeni škof Strossmajer. Tudi deželni predsednik vitez Kalina mu je poslal z Dunaja jako prisrčen telegrafičen pozdrav. (Dal. prih.)

Dne 19. novembra ob 8. uri pričel se je slovesnostni koncert v dvorani čitalnice národne. Naj ga popišemo tako, kakor so ga mili nam bratje iz Hrvat-ske sami popisali v vrlem „Obzoru“ tako le: „V nagne-teni dvorani so bili zastopniki iz vseh krajev slovenske zemlje: zastopani so bili vsi stanovi, od kmeta do držav-nih zastopnikov, al posebno pozornost probudile so kmetice iz okolice Tržaške v narodni obleki. Politična Slovenija je samo vzor, a duševno je tū bila ta večer vsa Slovenija. Mi Hrvatje že naravno pripadamo vam in tako rekóč botrujemo z vzajemnostjo slovensko!

Koncert je bil vsakemu prijatelju umetelnosti prava slast. Program je bil izboren, in čitalnični pevci so peli posamesne točke prav izvrstno. Zbor ni premočan (okolu 50 glasov), a izurjen je, da ne more biti bolje. Tako precizno se vselej ne poje v Zagrebu. Ta večer nam je pokazal, da so Slovenci prav pevski narod. Njih zvoneči glasovi so simpatični in sézajo v srcé. Po over-turi je jedrovito govoril o jubilaru in njegovem delo-vanju g. P. Grasselli, in njega govoru so odmevali jako glasni „živio-klici“. — Izmed izvirnih kompozicij je omenjati „slavnostne kantate“ duhovitega sklada-telja slovenskega dr. B. Ipavca.

Pri 3. točki programa izroči jubilaru s krasnim nagovorom v verzih od slovenske pesnice gospé Lujize Pesjakove gospá Valentova v imenu Ljubljanskih Slovenk dragocen srebern venec z 78 listki, katerih vsak nosi imé jedne gospé. Na to nastopi mlada kme-tica iz okolice Tržaške, belo oblečena, ter izroči krasen šopek „očetu slovenskega národa“. Slavni starosta se je zajokal od veselja in je komaj izrekel nekatere be-sede zahvale.

Sklep koncertu je bila dovtipna igra v 1 dejanji „Beríte Novice“, katero sta sestavila duhoviti slo-venski beletrista Jurčič in dr. J. Krsnik. Igral se je ta dramatični proizvod izvrstno, v katerem se je po-sebno odlikoval komik Kajzel. Opomniti mi je še, da je pri koncertu sodeloval naš stari znanec, bivši priljub-ljeni pevec Hrvatske opere g. Grbic, kateremu smo mi Hrvatje poleg njegovih rojakov za marsikaj hva-ležni. — Koncert je bil končan po 10. uri zvečer. Plo-skalo in klicalo se je dovolj, a vse je tudi vredno bilo klicev.“

Po koncertu je bila veselica. Prostori lepe čital-nične restavracije so bili nagnéni, a krasni spol, ka-terega je bilo jako obilo, gostje in pevci so ostali v dvorani, katera se je v naglici prestvarila iz koncertne dvorane v restavracijo. Na tem kraju so se zabavali stari in novi znanci s petjem in pogovori pozno v noč. Da se tudi tū ni pogrešalo napitnic, lahko si misli vsa-kdo sam. Slovenci so napili Šenoi, „Hrv. Domu“,

*) Sl. vredništvu „Slov. Nar.“ gré hvala, da vse tele-grame od besede do besede uže v mnogih listih razglašá slo-vanskemu svetu. Vred.

dr. Suku, dr. Spevcu, Eisenhuthu, dr. Fonu; a Hrvatje Slovenom Grbcu, Malin hrvatski Bosni in Hercegovini itd. itd.

Gori navedeni lepo in srčno mišlen, pa tudi srčno prednašan nagovor glasi se tako:

Dnes sili in sili hvaleče vse k Tebi,
Nij konca voščil in presrčnih željá,
A česar besedi nij možno izreči
Oznanja Ti góvor razločni solzá.

Deset krat vže sedem Ti let si dovršil
In čas premaguješ z oblastno rokó;
Stebér si še vedno Ti nepremagljivi,
Na kateri očina opira glavó.

Življenja so trnjeve steze Ti bile,
A Ti si popotnik junaški srčán!
Plašilo Te nij silovito skalovje,
Vstavljalé zapreke so Tebe zamán.

Zasedal nasprotnik Te je in poskušal,
Da ljuto bi srce Ti zvesto zadél;
Prenašal pokojno si njega napade,
Za národ, za svoje prerad si trpél.

Vse to Te motilo v težavnem nij delu,
Prevedno si snovo nabiral mirnó,
Ter zidal iz nje domoljubju svetišče,
Ki bode slavilo Te večno glasnó!

Pozív si dovršil, namén je dosežen,
Slavjanski se klanja hvaležen Ti svet.
Še tujec Te čisla, a dom neizmerne
Ljubezni in hvale je živo ogret.

Glej, žene slovenske i venec smo spléle,
Ter svoje v peresca vpisále imé.
O sprejmi ga milo! ker v slehernem spisu
Čestita razvneto Ti vdano srcé.

In žene slovenske goreče želimo,
Naj vrača in vrača denašnji se dan;
Ostani še dolgo, oj, oča domovja
Uzór stanovitosti, čast mu in bran!

Mnogovrstne novice.

* *Pariška razstava* je bila sklenjena 10. dne t. m. Vstopnina je donesla 12 milijonov in 653.716 frankov. Pri tej razstavi je bilo 1113 obrtnikov odlikovanih, ki so prejeli: 22 velikih daril, 139 zlatih, 340 srebrnih in 328 bronastih svetinj in 284 pohvalnih pisem.

* *Grozne povodnje*, kakoršnih najstarejši ljudje ne pomnijo, so bile sredi tega meseca na Koroškem, Šta-jarskem, Kranjskem (posebno na Ljubljanskem močvirji), Hrvaškem in Laškem, posebno v Rimu.

Naši dopisi.

Izpod Tatre 20. nov. ☺ Dovolite, vrli Slovenci, da vas enkrat tudi mi pod magjarskim jarmom zdihajoči Slovaci pozdravimo. Če tudi vi še niste dosegli narod-nih pravic, ki vam gredó, ste vendar mnogo srečnejši memo nas. In res, koliko žalostnega in britkega smo doživeli od 1867. leta, — onega strašnega časa, ko je magjarska prevzetnost nas podjarmila; koliko lepega dela prejšnjih časov, koliko truda naših narodnih mož za blagostan in napredek našega ljudstva je v zadnjih